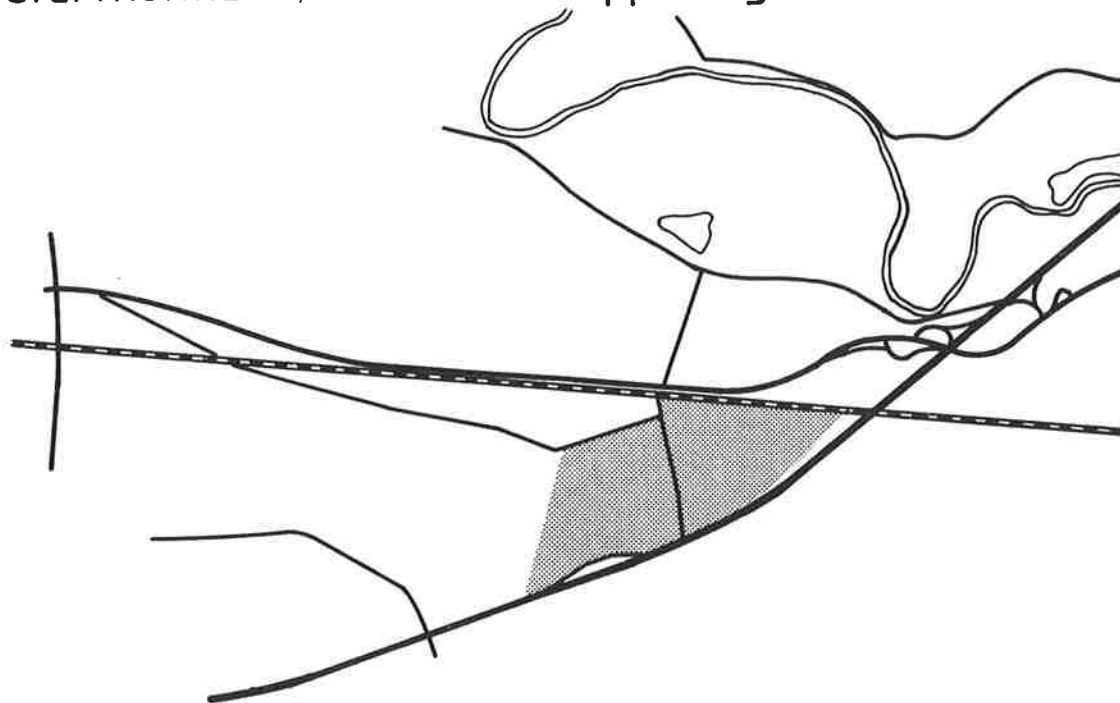


Uitbreiding stortplaats 'Meersteeg' te Geldermalsen

startnotitie Milieu-effectrapportage



UITBREIDING STORTPLAATS 'MEERSTEEG' TE GELDERMALSEN

Startnotitie Milieu-Effectrapportage

'Oranjewoud' B.V.
Almere
Projectnr.: 10357

Regionale Reinigingsdienst
West-Betuwe;
Werkgroep Afvalstoffen
september 1987

I N H O U D:

	<u>Blz.:</u>	
1	INLEIDING	2
2	MILIEU-EFFECTRAPPORTAGE	3
3	PROBLEEMSTELLING	5
3.1	Capaciteit stortplaats en hoeveelheden afvalstoffen	5
3.2	Toekomstig afvalverwerkingssysteem en situering stortlocatie	5
3.3	Reeds genomen en te nemen besluiten	9
4	DE VOORGENOMEN UITBREIDING EN ALTERNATIEVEN	10
4.1	Alternatieven	10
4.2	Randvoorwaarden	11
5	TE BESCHOUWEN MILIEUGEVOLGEN	13
6	VERDERE PROCEDURE	15
	LITERATUUR	17

BIJLAGEN:

1. Mer-procedure
2. Hoeveelheden afvalstoffen in tonnen per jaar
3. Beleidskader
4. Aandachtspunten uit de Richtlijn Gecontroleerd Storten

TEKENING:

10357-0-1: Overzichtskaart

1

INLEIDING

De Regionale Reinigingsdienst West-Betuwe (R.R.D.) heeft het plan om de stortplaats Meersteeg te Geldermalsen uit te breiden met een capaciteit van ca. 2 miljoen m³.

Hiermee zal uitvoering worden gegeven aan het beleid, dat door de Werkgroep Afvalstoffen, waarin de R.R.D. en het Vuilafvoerbedrijf Midden Gelders Rivierengebied (V.M.G.R.) zijn vertegenwoordigd, is vastgesteld.

Vanwege de omvang van deze uitbreiding is dit voornemen MER-plichtig. Dit betekent, dat er gelijktijdig met de aanvragen voor de Afvalstoffenwetvergunning en de vergunning krachtens de Wet Verontreiniging Oppervlaktewateren een milieu-effectrapport (MER) zal moeten worden overlegd.

De Werkgroep Afvalstoffen heeft 'Oranjewoud' B.V. opgedragen het uitbreidingsplan verder uit te werken en het MER op te stellen.

In het milieu-effectrapport zal de milieu-informatie die van belang is voor de te nemen overheidsbesluiten (wel of niet vergunning verlenen) worden geïnventariseerd en geanalyseerd. Aan de hand hiervan zullen de verwachte milieugevolgen van twee inrichtingsalternatieven (eventueel met 'subvarianten') met elkaar worden vergeleken.

De MER-procedure draagt ertoe bij, dat dit zorgvuldig gebeurt, zodat het milieubelang bij de besluitvorming volwaardig meetelt. Daarbij wordt ook aan belanghebbenden en belangstellenden de mogelijkheid geboden, opmerkingen te maken over milieu-effecten die zij van belang achten.

De eerste stap in de MER-procedure voor de uitbreiding van de stortplaats 'Meersteeg' is de onderhavige startnotitie. Hierin zet de 'Initiatiefnemer' - in dit geval de Regionale Reinigingsdienst West-Betuwe - uiteen:

- . wat deze wenst te doen;
- . waarom deze dat gewenst acht;
- . welke milieugevolgen zullen moeten worden bestudeerd;
- . wat de verdere procedure zal zijn.

De opbouw van deze startnotitie is verder als volgt:

Na een uiteenzetting over de betekenis van milieu-effectrapportage en de MER-procedure wordt verder ingegaan op de probleemstelling: waarom is gekozen voor uitbreiding van de stortlocatie, om welke stoffen en hoeveelheden gaat het en welke besluiten moeten worden genomen.

Vervolgens (hoofdstuk 4) wordt nader ingegaan op de voorgenomen activiteit, alternatieven en randvoorwaarden.

In hoofdstuk 5 wordt aangegeven welke milieu-aspecten in het MER in elk geval zullen moeten worden behandeld.

Tenslotte wordt in hoofdstuk 6 de verdere voortgang van de procedure, zoals die nu wordt gezien, geschetst.

MILIEU-EFFECTRAPPORTAGE

De afgelopen decennia is in Nederland een uitgebreid stelsel van milieuwetten ontwikkeld. Kenmerkend voor deze milieuwetgeving is dat de wetten veelal gericht zijn op één milieu-aspect (bijvoorbeeld geluid, lucht of water) ofwel op één probleemveld (bijvoorbeeld afvalstoffen).

Hierbij vormt de samenhang tussen de verschillende wetten echter een probleem. In de Wet Algemene Bepalingen Milieuhygiëne staat deze samenhang centraal. Deze wet zorgt ervoor dat procedures van verschillende milieuwetten op elkaar worden afgestemd.

De wetgeving inzake de milieu-effectrapportage (MER) vormt een onderdeel van deze wet.

Het doel van milieu-effectrapportage

MER is een instrument om te komen tot een verantwoorde besluitvorming die mede gebaseerd is op voldoende milieu-informatie.

Bij MER staan twee aspecten centraal:

- informatie: de milieu-informatie die voor de beslissing over een bepaald project van belang is, moet zo inzichtelijk mogelijk worden gemaakt. Effecten moeten in hun samenhang worden beschouwd.
- invloed: door de inhoudelijke eisen die aan het MER worden gesteld en door de procedure wordt ervoor gezorgd, dat die milieu-informatie bruikbaar is voor de besluitvorming.

Bij die besluitvorming zullen ook allerlei andere overwegingen een rol spelen, bijvoorbeeld doelmatigheid, praktische haalbaarheid en financiële overwegingen.

Deze overwegingen blijven, indien er een MER wordt gemaakt, evengoed een rol spelen. Milieu-effectrapportage zorgt er echter voor, dat ook de milieu-aspecten een duidelijke plaats in de besluitvorming hebben.

De MER-procedure

Bij MER zijn er verschillende partijen die ieder een eigen rol spelen. Dit zijn:

- de initiatiefnemer (I.N.): degene, die een bepaald voornemen wil uitvoeren, in dit geval de Regionale Reinigingsdienst West-Betuwe.
- het bevoegd gezag (B.G.): de overheidsinstantie die (bij Algemene Maatregel van Bestuur) is aangewezen om over de activiteit van de initiatiefnemer een besluit te nemen. In dit geval treedt het College van Gedeputeerde Staten van Gelderland op als bevoegd gezag. Het bevoegd gezag is ook de instantie die de bekendmaking van stukken en de inspraak regelt.
- de wettelijke adviseurs: in dit geval de inspecteur Milieuhygiëne en de directeur Landbouw, Natuur en Openlucht recreatie in de provincie.

- de MER-commissie: een werkgroep van onafhankelijke deskundigen uit de Commissie voor de milieu-effectrapportage. De werkgroep brengt adviezen uit aan het bevoegd gezag.
- de insprekers: alle personen of organisaties die in het MER zijn geïnteresseerd en willen meewerken.

In bijlage 1 worden de stappen van de MER-procedure schematisch weergegeven.

Een MER-procedure begint op het moment dat een initiatiefnemer meldt dat hij een MER-plichtige activiteit wil uitvoeren. Wat hij in grote lijnen wil, zal hij moeten opschrijven in een zogenaamde startnotitie. Na de publicatie ervan wordt meteen gestart met de (formele) voorbereidingen voor het opstellen van een milieu-effectrapport. Tijdens deze fase van vooroverleg wordt de gewenste inhoud van het op te stellen MER afgebakend door de initiatiefnemer, de betrokken overheidsinstanties en de Commissie voor de milieu-effectrapportage. Ook anderen kunnen via inspraak in dit stadium hun zegje doen. Dit houdt in, dat ze opmerkingen kunnen maken omtrent de milieu-aspecten die naar hun mening in het MER behandeld zullen moeten worden en over de wijze waarop dit zal moeten gebeuren. Opmerkingen kunnen schriftelijk bij Gedeputeerde Staten worden ingediend.

Het vooroverleg moet uitmonden in richtlijnen voor de inhoud van het door de initiatiefnemer op te stellen MER. Deze richtlijnen worden vastgesteld door het bevoegd gezag (de provincie).

Nadat het MER is opgesteld, wordt het rapport door het bevoegd gezag op juistheid en volledigheid beoordeeld.

Vervolgens zorgt het bevoegd gezag voor openbaarmaking van het MER, samen met (in dit geval) de vergunningaanvragen waarbij het rapport behoort. Na deze bekendmaking kan een ieder door middel van inspraak reageren op het MER. Ook de wettelijke adviseurs leveren in deze periode commentaar.

Het MER wordt meteen nadat het (bij de provincie) is ingediend aan de MER-commissie toegezonden. Deze toetst de rapportage aan de hand van de wet, uitvoeringsvoorschriften en de bij het vooroverleg gegeven richtlijnen op volledigheid en juistheid. Ook betreft de Commissie de resultaten van inspraak en advisering in haar beschouwingen.

Dit resulteert in een advies aan het bevoegd gezag.

Bij de toetsing van het MER gaat het om de vraag, of het rapport aan de gestelde eisen (de richtlijnen) voldoet. Insprekers en adviseurs kunnen kenbaar maken, in hoeverre naar hun oordeel de te behandelen milieu-aspecten in het MER (on-)voldoende uit de verf komen.

De beoordeling over de aanvaardbaarheid van de voorgenomen activiteit blijft voorbehouden aan het bevoegd gezag.

In de situatie van de uitbreiding van de stortplaats 'Meersteege' betekent dit, dat de vergunningaanvragen de normale procedures doorlopen, met de geldende mogelijkheden voor bezwaar en beroep. Met eventuele bezwaren tegen de Afvalstoffenwet-vergunning zal men zich dus kunnen richten tot de provincie (G.S.), terwijl bezwaren op grond van de Wet Verontreiniging Oppervlaktewateren bij het Zuiveringschap Rivierenland zullen kunnen worden ingediend.

3 PROBLEEMSTELLING

3.1 Capaciteit stortplaats en hoeveelheden afvalstoffen

De stortplaats te Geldermalsen werd in de jaren zestig in gebruik genomen als gemeentelijke stortplaats. Nadien heeft de stortplaats een regionale functie gekregen en is de exploitatie door de gemeenten in handen gelegd van de Regionale Reinigingsdienst West-Betuwe. Bij de R.R.D. zijn thans de gemeenten Brakel, Buren, Culemborg, Geldermalsen, Kerkwijk, Lingewaal, Neerijnen, Rossum en Zaltbommel aangesloten. Daarnaast wordt op contractbasis het afval van de gemeente Heerewaarden door de R.R.D. verwerkt.

Nadat in mei 1986 het contract met de V.A.M. te Mierlo was afgelopen, wordt ook het afval uit de gemeenten die zijn aangesloten bij het Vuilafvoerbedrijf Midden Gelders Rivierengebied (V.M.G.R.) gestort te Geldermalsen. Dit betreft de gemeenten Echteld, Kesteren, Lienden, Maurik en Tiel. In de V.M.G.R. participeerde ook de gemeente West Maas en Waal. Deze is echter bij het tweede Provinciaal Afvalstoffenplan overgegaan naar de regio Nijmegen.

Het samenwerkingsgebied Rivierenland zoals dat in het Provinciaal Afvalstoffenplan is aangewezen en waarvoor de stortplaats te Geldermalsen een functie vervult, telde op 1 januari 1986 ruim 154.000 inwoners.

Door de genoemde ontwikkelingen en het sluiten van enkele andere stortplaatsen in de regio is de hoeveelheid afvalstoffen die naar de stortplaats te Geldermalsen wordt afgevoerd, de laatste jaren sterk toegenomen: van ruim 53.000 ton in 1983 naar ca. 195.000 ton per jaar in de huidige situatie (zie bijlage 2).

Uitgaande van een soortelijk gewicht van 0,95 ton/m³ (na verdichting met een compactor) bedraagt het te storten volume, indien geen andere verwerkingsmethoden zouden worden gekozen, 205.000 m³ per jaar. In bijlage 2 is tevens de verdeling van deze hoeveelheid over de verschillende categorieën afvalstoffen gegeven.

De huidige stortplaats, inclusief de recente uitbreiding, biedt slechts ruimte tot medio 1988. Er is daardoor dringend behoefte aan een grotere verwerkingscapaciteit.

3.2 Toekomstig afvalverwerkingssysteem en situering stortlocatie

Het genoemde capaciteitsprobleem en de wenselijkheid om, conform het provinciale beleid, de nadruk te leggen op alternatieve verwerkingsmethoden en hergebruik, hebben geleid tot nader onderzoek en besluitvorming ten aanzien van de locatie voor een nieuwe stortplaats (c.q. uitbreiding van de bestaande stortplaats) en een keuze voor het in de toekomst te realiseren afvalverwerkingssysteem.

Afvalverwerkingssysteem

De studie naar mogelijke verwerkingssystemen (DHV, 1986) en de besluitvorming daarover heeft uiteindelijk geresulteerd in voorkeur voor een systeem dat wordt gekenmerkt door scheiding aan de bron, compostering en bevordering van hergebruik:

- intensivering en stimulering van de bestaande gescheiden inzamelingsstructuur voor papier en glas;
- gescheiden inzameling van groente-, tuin- en keukenafval van het huishoudelijk afval;
- gescheiden verwijdering van bijzondere componenten (olie, verfresten, batterijen en klein chemisch afval);
- compostering van de organische fractie en van in aanmerking komend agrarisch afval terwijl de overige afvalstoffen worden gestort.

Dit systeem biedt de mogelijkheid lokaal de hoeveelheid te verwijderen afval te beperken door gescheiden inzameling van papier en glas en regionaal compost van milieuhygiënisch goede kwaliteit te produceren.

De mogelijkheid om de reststoffen in een grootschalige verbrandingsinstallatie elders te verbranden met benutting van de vrijkomende energie wordt opgehouden. Voor de besluitvorming hierover worden de resultaten van een lopende studie naar afvalverwerkingssystemen afgewacht.

Het gekozen systeem verlangt van de bevolking groente-, tuin- en keukenafval apart aan te bieden.

In het systeem kan het bouw- en sloopafval alsmede het bedrijfsafval niet procesmatig worden verwerkt. Wat betreft het bouw- en sloopafval wordt selectief slopen en afvoer van puin naar een (mobiele) breekinstallatie elders overwogen.

Het gekozen systeem zal leiden tot een sterke beperking van de te storten hoeveelheid huishoudelijk afval. Het te storten restant wordt als volgt geraamd:

- inerte fractie: glas, zand, steen etc.	15%
- hout en diversen	<u>8%</u>
Totaal te storten percentage huishoudelijk afval en grof huisvuil	23%

Uitgaande van een aanbod van 55.800 ton/jaar (zie bijlage 2) betekent dit een beperking tot ca. 12.800 ton/jaar, bij een compostering van ca. 43.000 ton. Door compostering van een deel van het agrarisch afval kan de hoeveelheid te composteren afval nog toenemen.

In 1986 is ca. 4.000 ton agrarisch afval aangevoerd, omgerekend naar hoeveelheid per jaar betekent dit voor de situatie na mei 1986 ca. 5.100 ton/jaar.

In 1988 zal met de gescheiden inzameling worden begonnen. Omdat het systeem geleidelijk wordt ingevoerd zal het echter niet mogelijk zijn vanaf het begin een composteringsinstallatie te exploiteren. Daarom wordt gezocht naar een andere partij die gedurende de aanloopfase geïnteresseerd is in de compostering. Ook als het systeem operationeel is, zal er nog een grote hoeveelheid te storten afval overblijven.

In tabel 1 wordt een raming gegeven van de benodigde stortcapaciteit in 1991 en in 1996. Deze raming is gebaseerd op de volgende uitgangspunten:

- voor de raming van de te storten hoeveelheid huishoudelijk afval is uitgegaan van de situatie die sinds mei 1986 bestaat, echter met inbegrip van compostering van groente-, fruit- en tuinafval
- er is van uitgegaan, dat de te storten hoeveelheid bedrijfsafval en bouw- en sloopafval vooralsnog niet zal dalen
- voor het huishoudelijk afval wordt een aanbodstijging van 0,9% per jaar verwacht (D.H.V., 1986)
- de verwachte aanbodstijging voor bedrijfsafval en bouw- en sloopafval bedraagt 2% per jaar (D.H.V., 1986).

Op basis van deze uitgangspunten wordt geraamd dat de jaarlijkse benodigde stortcapaciteit zal stijgen van 152.100 ton/jaar tot 183.800 ton/jaar in 1996.

Tabel 1: Raming te storten hoeveelheden afval (ton/jaar)

	1986	1991	1996
Niet-composteerbaar huish. afval	12.800	13.400	14.000
Bedrijfsafval, bouw- en sloopafval	139.300	153.800	169.800
TOTAAL	152.100	167.200	183.800

In de eerstkomende jaren, wanneer het systeem van gescheiden inzameling nog niet volledig draait, zal de te storten hoeveelheid iets hoger zijn dan is geraamd.

Er wordt naar gestreefd de te storten hoeveelheid in de toekomst te laten afnemen door:

- beperking van het volume bouw- en sloopafval (selectief slopen, mogelijk in combinatie met het inzetten van een mobiele puinbreekinstallatie op het sloopwerk);
- afvoer van brandbare stoffen naar een verbrandingsinstallatie, met storten (elders) van het residu na verbranding.

Er zal echter altijd een restant te storten materiaal overblijven. Wel zal de toekomstige ontwikkeling ertoe kunnen leiden, dat de geplande uitbreiding van de stortcapaciteit met ca. 2 miljoen m³ gedurende een langere periode in de behoefte kan voorzien.

Het gekozen systeem heeft de bestuurlijke instemming van de gemeenten in het samenwerkingsgebied.

Ten behoeve van de systeemkeuze zijn drie alternatieven (geselecteerd uit 26 varianten) aan de bevolking voorgelegd tijdens inspraakavonden. Mede op grond hiervan is in het systeem meer nadruk gelegd op versterking van de bestaande inzamelstructuren voor papier en glas en op het gescheiden verzamelen van probleemstoffen.

Het systeem is mede gebaseerd op het provinciaal afvalstoffenbeleid. In bijlage 3 wordt nader ingegaan op het provinciale beleidskader.

Locatiekeuze

In 1978 heeft een werkgroep vooruitlopend op het toen in het vooruitzicht gestelde provinciale afvalstoffenplan een studie gedaan naar mogelijke nieuwe stortlocaties, ondermeer in het samenwerkingsgebied Rivierenland.

Mede gezien de beperkte resterende capaciteit van de stortplaats te Geldermalsen en de sluiting van andere stortplaatsen in de regio, is dit onderzoek in 1985/1986 geactualiseerd (Werkgroep Afvalstoffen, 1986).

Op grond hiervan heeft de Werkgroep Afvalstoffen zijn voorkeur uitgesproken voor uitbreiding van de stortplaats Meersteeg te Geldermalsen. Belangrijke redenen hiervoor zijn:

- de ligging nabij het zwaartepunt van het afvalstoffenverwerkingsgebied. Volgens een in opdracht van de provincie uitgevoerde studie (Haskoning, 1981) ligt het zwaartepunt voor de afvalverwerking in het samenwerkingsgebied - dat wil zeggen, het punt dat uit oogpunt van vervoerskosten het gunstigst is gelegen voor het samenwerkingsgebied als geheel - bij Geldermalsen (A15, afslag Meteren). De stortplaats Geldermalsen ligt niet in dit zwaartepunt, maar is daarnaast verreweg de meest gunstige locatie uit het oogpunt van vervoerskosten;
- uitbreiding van een bestaande locatie wordt maatschappelijk beter aanvaardbaar geacht dan aanleg van een nieuwe locatie.

De locatiekeuze van de composteringsinstallatie vormt nog een punt van discussie. Gezien het bedrijfsmatige karakter van deze activiteit en omdat zo'n installatie mogelijk veel langer dan de stortlocatie in gebruik zal zijn - met alle activiteiten en extra transportbewegingen van dien - kan ook worden gedacht aan situering op een bedrijventerrein. Daar staat tegenover, dat ook gedacht kan worden aan een eenvoudig composteringsysteem met minimale investeringskosten dat alleen gebruikt zal worden zolang de stortplaats in gebruik is.

Op dit moment zijn nog twee alternatieve locaties voorhanden:

- situering bij de stortplaats;
- situering op een bedrijventerrein. Een bezwaar hiervan is echter, dat een dergelijke locatie niet in het zwaartepunt van het afvalstoffengebied is gelegen.

In de milieu-effectrapportage zal ervan uit worden gegaan, dat bij de stortplaats ruimte moet worden gereserveerd voor een composteringsinstallatie.

3.3 Reeds genomen en te nemen besluiten

In het voorgaande zijn reeds een aantal besluiten aan de orde geweest en is het beleidskader genoemd waarop de voorgenomen activiteit is gebaseerd. Dit betreft met name:

- het streven naar één centrale verwerkingseenheid in het toekomstige samenwerkingsgebied Rivierenland: het gebied van de bij de R.R.D. en de V.M.G.R. aangesloten gemeenten;
- het gekozen afvalverwerkingsstelsel;
- de voorkeur voor uitbreiding van de bestaande stortplaats.

Op het gebied van de ruimtelijke ordening en wat betreft noodzakelijke vergunningen zijn de volgende besluiten van belang:

- Bestemmingsplan Vuilnisstortplaats 1977, gemeente Geldermalsen. Dit betreft de huidige stortplaats.
- Bestemmingsplan Landelijk Gebied 1975. De uitbreiding zal komen te liggen in een gebied dat nu nog in het Bestemmingsplan Landelijk Gebied is opgenomen. Gebruik als afvalstortplaats past niet binnen de gegeven bestemming. Voor dit gedeelte zal dus een bestemmingsplanwijziging nodig zijn.
- Vergunning Afvalstoffenwet. Voor de huidige stortplaats is in 1986 een vergunning in het kader van de Afvalstoffenwet verleend. In de vergunning zijn voorwaarden opgenomen aangaande de drainage, de aanwezigheid van een percolaatsloot en de bestemming van het percolaat. Tegen de vergunning is beroep aangetekend.
- Lozingsvergunning (Wet Verontreiniging Oppervlaktewateren). Voor de huidige stortplaats is nog geen lozingsvergunning verleend. Wel is er een ontwerp-vergunning opgesteld.

In het kader van de voorgenomen uitbreiding zullen een nieuwe Afvalstoffenwetvergunning en een Lozingsvergunning moeten worden verleend en zal een gedeelte dat momenteel nog in het Bestemmingsplan 'Landelijk Gebied' ligt in een te wijzigen Bestemmingsplan 'Vuilnisstortplaats' moeten worden opgenomen.

Van het waterschap zal toestemming moeten worden verkregen voor wijzigingen in de waterbeheersing.

Voor eventueel op te richten gebouwen zal een bouwvergunning moeten worden aangevraagd.

4 DE VOORGENOMEN UITBREIDING EN ALTERNATIEVEN

4.1 Alternatieven

Voor de voorgenomen uitbreiding van de stortplaats met een stortcapaciteit van 2 miljoen m³ bestaan twee alternatieven:

1. Ophoging van de bestaande stortplaats en een beperkte uitbreiding van het oppervlakte van de stortplaats.
2. Uitbreiding van de stortplaats met ca. 20 ha, handhaving van de maximale hoogte van ca. 10 m boven het maaiveld, dit is tot N.A.P. + 13 m. Deze hoogte komt overeen met het gestelde in het vigerende Bestemmingsplan 'Vuilnisstortplaats'.

Binnen beide alternatieven zijn subvarianten denkbaar wat betreft:

- de situering van de gebouwen, de toegang e.d.
Verplaatsing van de huidige bebouwing kan leiden tot een nuttiger gebruik van het totale terrein en daardoor tot een beperking van de totale benodigde oppervlakte.
- wel of geen ruimte voor een composteringsinstallatie. In het inrichtingsplan zal hiervoor ruimte (opp. 1,2 ha) worden gereserveerd, de besluitvorming hierover is echter nog niet afgerond.
- de wijze van percolaatbehandeling.

Op dit moment bestaat nog geen duidelijkheid over de gewenste vervolgbestemming van het gebied, na beëindigen van de stortactiviteiten. Het gemeentebestuur van Geldermalsen denkt vooralsnog aan diverse mogelijkheden, variërend van bosbouw tot recreatieve voorzieningen, zoals wandelgebied, crossterrein en dergelijke. In het MER zal, aan de hand van een nog nader te bepalen bestemming c.q. alternatieven hiervoor, ook ingegaan moeten worden op de eventuele milieu-effecten van dit toekomstig gebruik.

Tijdens het opstellen van het MER zal nog een derde alternatief worden geformuleerd:

3. Het meest milieuvriendelijk alternatief.
Op basis van het milieu-effectenonderzoek zullen aanbevelingen kunnen worden gegeven, die kunnen worden vertaald in een 'programma van eisen' voor het meest milieuvriendelijke alternatief.

Het totale terrein waarbinnen het uiteindelijk te kiezen alternatief moet worden gerealiseerd is aangegeven op de bijgevoegde overzichtskaart 10357-0-1. Opgemerkt kan worden dat door de keuze voor compostering van organisch afval, gaswinning op het stort niet mogelijk is.

Voor de (tussentijdse) afdekking van het stort zal gebruik worden gemaakt van aangevoerd materiaal (puin en grond).
Ontgronding ten behoeve van de afdekking wordt niet voorzien.

Tevens zal in het MER de ontwikkeling van het gebied worden geschetst, indien van de voorgenomen uitbreiding wordt afgezien en de huidige stortplaats wordt afgewerkt.

Deze situatie vormt het zogenaamde 'nul-alternatief'. Dit 'nul-alternatief' biedt, in samenhang met de beschrijving van de huidige toestand van het milieu, het referentiekader voor de vergelijking van de milieu-effecten. Het 'nul-alternatief' is dus niet bedoeld als een alternatieve oplossing voor de in hoofdstuk 3 geschetste problematiek.

4.2 Randvoorwaarden

Milieuhygiëne

Het inrichtings- en stortplan voor de uitbreiding en het landschaps- en afwerkplan voor het gehele stort zullen worden opgezet in overeenstemming met de 'Richtlijn gecontroleerd storten' van het ministerie van VROM (september 1985, zie VROM, september 1986). Hierbij moet in beginsel voldaan worden aan de zogenaamde IBC-criteria (Isoleren, Beheersen en Controleren) zoals beschreven in deze richtlijn. In bijlage 4 zijn de milieuhygiënische voorschriften uit de 'Richtlijn gecontroleerd storten' samengevat. In het plan zullen de drainage, de isolatievoorzieningen, de behandeling van het percolatiewater en de beheersbaarheid en de controle op de effectiviteit van de getroffen voorzieningen uitgewerkt worden.

De behandeling van het percolatiewater zal dienen te geschieden in overeenstemming met de lozingsvoorwaarden van het Zuiveringsschap Rivierenland. Beleidsuitgangspunt van het Zuiveringsschap is, dat percolatiewater via de riolering dient te worden afgevoerd.

Voor de huidige stortplaats te Geldermalsen zal een keuze moeten worden gemaakt tussen waarschijnlijk lozen op de riolering en een plaatselijke zuivering (Waterkwaliteitsbeheersplan 1986-1995). De wijze van percolaatbehandeling zal via een systeemkeuze worden gemotiveerd.

In het inrichtings- en stortplan zal tevens aandacht aan de registratie, de fasering van het storten en de werkwijze tijdens het storten worden besteed.

Dit is mede van belang in verband met milieuhygiënische effecten tijdens het storten, bijvoorbeeld stank en overlast van ongedierte alsmede voor de beheersbaarheid van de situatie. Daartoe kan het namelijk belangrijk zijn, achteraf vast te kunnen stellen, waar iets gestort is.

Belangrijk is verder de eindafwerking in samenhang met de beheersbaarheid van de situatie na beëindigen van de stortactiviteiten. Dit betreft met name het voorkomen van grondwaterverontreiniging.

Landschap

De landschappelijke vormgeving zal in een landschapsmodelstudie worden uitgewerkt.

Daarbij wordt uitgegaan van twee invalshoeken:

- optie 1 gaat uit van landschappelijke inpassing van de stortplaats.
Inpassing wordt dan opgevat als het aansluiten in vorm, maat en kleur bij het reeds bestaande. Het doel is een ingepaste vorm waarbij een sterke dominantie en een hard contrast met de omgeving uitdrukkelijk worden vermeden.
- in optie 2 ligt de nadruk op 'herkenning'.
Deze optie gaat ervan uit, dat de stortplaats als herkenbaar element wordt aanvaard. Met 'herkenbaar' wordt in deze bedoelde het zichtbaar maken van de stortplaats als onderdeel van het systeem van afvalverwijdering met een eigen indentiteit. Contrast met andere landschappelijke systemen is daarbij niet bij voorbaat ongewenst, temeer daar een zekere verzelfstandiging van de stortplaats als landschappelijk element kan worden nagestreefd.

Ontsluiting

De stortplaats zal een directe ontsluiting op de S105 krijgen. Bij de aanleg van de ontsluiting zal rekening worden gehouden met veiligheidsaspecten. In verband hiermee dient de afstand tussen de openbare weg en de toegangspoort tot de stortplaats minimaal 50 m te bedragen. De geplande situering van de ontsluiting (zie overzichtstekening) is zodanig, dat overlast voor woonbebouwing in de omgeving wordt voorkomen.

Begrenzing bij de A15

Rijkswaterstaat heeft plannen ontwikkeld voor de reconstructie van de parkeerplaats de Zeekade langs de A15 ter hoogte van de stortplaats, waarbij een benzinstation zal worden gevestigd en waartoe een strook grond, grenzend aan de huidige parkeerplaats, verworven zal moeten worden.

Rijkswaterstaat stelt hierbij de algemene eis dat er geen ruimtelijke relaties worden gelegd tussen de parkeerplaats en het aangrenzende gebied, waar ook de stortplaats is gesitueerd.

Voorts is in een eerder stadium tussen Rijkswaterstaat en de Regionale Reinigingsdienst West-Betuwe overeengekomen, binnen een zone van 75 meter uit de as van de rijksweg geen vuil te storten en hier 'randgroen' aan te brengen.

5 TE BESCHOUWEN MILIEUGEVOLGEN

In het MER zal worden ingegaan op:

- a. de bestaande toestand van het milieu en de te verwachten ontwikkeling van het milieu zonder uitbreiding van de stortplaats ('nul-alternatief'). Belangrijk hierbij is een beschrijving van de (te verwachten) effecten van het huidige stort.
- b. de milieugevolgen van de voorgenomen uitbreiding, rekening houdend met de reeds te voorziene milieuhygiënische en landschappelijke randvoorwaarden.

In de volgende alinea's zijn de aspecten die zullen worden behandeld, opgesomd.

Ad. a: Bestaande toestand van het milieu en 'nul-alternatief'

Beschreven wordt de huidige situatie en de verwachte ontwikkeling bij afwerking van het stort. Een belangrijk aspect hierbij is de invloed van de huidige stortlocatie op het milieu.

Aan de orde komen:

1. abiotische kenmerken:
 - bodem en grondwater: analyse verspreiding verontreiniging vanuit huidige stortlocatie.
Hiervoor zal gebruik worden gemaakt van bestaande informatie en gegevens verkregen uit aanvullend onderzoek van de geohydrologische situatie en de grondwaterkwaliteit;
 - oppervlaktewater. Op grond van bestaande gegevens (Zuiveringschap) zal met name de mogelijke invloed van de huidige stortplaats op de waterkwaliteit worden geanalyseerd;
 - lucht (stank, stof): op basis van literatuurgegevens zal een schatting van de geuremissie en de immissie worden gegeven;
 - geluid: indicatie achtergrondniveau. Hiervoor zal een akoestisch onderzoek worden uitgevoerd;
 - verkeerssituatie in de omgeving bij beëindiging stortactiviteiten;
 - zwerfvuil.
2. vegetatie en fauna: aanwezige soorten en betekenis van het studiegebied. Een belangrijk aandachtspunt hierbij is ook de macrofauna (de met het blote oog zichtbare dierenwereld) in sloten in de omgeving. Inventarisatie hiervan kan een beeld geven van de aquatische levensgemeenschap in het water en informatie verschaffen over de factoren die deze levensgemeenschap beïnvloeden.
3. landschap: visueel-ruimtelijke en cultuurhistorische kenmerken en waarden van het studiegebied.

Het studiegebied wordt mede bepaald door de omvang van de zone, waarin effecten van de stortplaats kunnen worden verwacht. Hierdoor kan de omvang van het studiegebied per aspect verschillen.

Ad. b: Beschrijving van de milieugevolgen van de voorgenomen uitbreiding

1. gevolgen voor het abiotisch milieu
 - bodem en grondwater: aanvullende analyse aansluitend bij analyse huidige stort. Wat betreft de nieuwe stort wordt rekening gehouden met beschermende voorzieningen;
 - berekening van de zettingen die zullen kunnen optreden bij de voorgenomen uitbreiding en van het effect van een eventuele verhoging van de bestaande stort;
 - oppervlaktewater: mogelijke beïnvloeding van de waterkwaliteit en verspreiding in de omgeving;
 - lucht: globale beschrijving van de kans op stankoverlast en stofvorming. Hierbij zal apart worden ingegaan op de mogelijke effecten van een composteringsinstallatie;
 - geluid: 45-50-55-60 dB(A) contouren rond de stortplaatsen;
 - extra verkeersdruk in de omgeving, met indicatie van extra geluidbelasting.

2. gevolgen voor vegetatie en fauna
 - directe gevolgen:
 - . areaalverlies door grondgebruik;
 - . gebruik als voedselbron (ongedierte, vogels).

 - indirecte gevolgen:
 - . invloeden geluid;
 - . invloeden emissies (bodem - water - lucht) op flora en fauna;
 - . kans op versterkte predatie door kraaien en meeuwen;
 - . invloeden van wijzigingen in de hydrologische situatie;
 - . kans op schade voor de landbouw en fruitteelt, met name door kraaien en meeuwen.

Wat betreft de gevolgen voor vegetatie en fauna, alsmede schade voor de landbouw, zal eventuele informatie omtrent de gevolgen van de huidige stortplaats belangrijke indicaties kunnen bieden.

3. gevolgen voor het landschap: visueel-ruimtelijke en cultuur-historische aspecten.

Na de genoemde beschrijving van de milieugevolgen worden de bestudeerde inrichtingsalternatieven vergeleken met het 'nul-alternatief' en met milieuhygiënische normen. Op basis hiervan zullen zo mogelijk aanbevelingen worden gegeven voor maatregelen om te verwachten eventuele effecten te voorkomen. Dit kan resulteren in een 'programma van eisen' voor een meest milieuvriendelijk alternatief.

6 VERDERE PROCEDURE

In het onderstaande schema is het verloop van de MER-procedure weergegeven. (Daarbij wordt een tijdplanning gegeven voor de procedure tot en met de vaststelling van de Richtlijnen. De tijdplanning voor de verdere procedure is echter nog niet bepaald).

datum	actie	MER-procedure en vergunning-procedure
medio september 1987	publicatie startnotitie = start MER-procedure	1. VOOROVERLEG . opmerkingen inspraak . adviezen adviseurs . richtlijnen-advies MER-commissie
november 1987	einde inspraak/advisering	
december 1987	vaststellen Richtlijnen door de provincie	Richtlijnen G.S.
.....	indienen vergunning-aanvragen AW/WVO; overleggen MER	2. OPSTELLEN MER 3. BEOORDELING AANVAARDBAARHEID MER, ONTVANKELIJKHEID VERGUNNINGEN
.....	publicatie vergunningaanvragen en MER	4. - INSPRAAK/ADVIEZEN MER
.....	hoorzitting	- INSPRAAK VERGUNNING-AANVRAGEN
.....	einde inspraak (inspraaktermijn min. 1 maand)	
.....	publicatie ontwerp-beschikkingen op de vergunningaanvragen	5. VERVOLG WABM-PROCEDURE Ontwerp besluit G.S.
		Inspraak, beroep

Het opstellen van het MER is gereed, zodra het Bevoegd Gezag de MER heeft geaccepteerd. Daarmee is de MER-procedure echter nog niet afgerond. Inspraak en Adviezen zullen door de vergunningverlenende instanties in de beschouwing worden betrokken. Belangrijk daarbij is het toetsingsadvies van de MER-commissie. In dit advies worden ook de inspraakreacties besproken.

In het MER worden ook aanbevelingen gedaan voor de evaluatie van milieugevolgen. Door achteraf na te gaan, wat de werkelijke milieugevolgen zijn, kunnen de voorspellingen worden getoetst. Eventueel kan dit leiden tot aanvullende maatregelen om onvoorziene effecten tegen te gaan.

De vergunningaanvragen doorlopen de normale procedures, zoals voorgeschreven in de Wet Algemene Bepalingen Milieuhygiëne, met de bestaande mogelijkheden voor bezwaar en beroep.

Omdat de voorgenomen uitbreiding niet binnen het huidige bestemmingsplan 'Vuilnisstortplaats' past, zal er ook een gewijzigd bestemmingsplan moeten komen. Dit plan zal de bestemmingsplanprocedure doorlopen. Deze procedure wordt zo goed mogelijk afgestemd op de vergunningprocedure (met MER).

LITERATUUR

D.H.V./V.M.G.R. en R.R.D., september 1986.
Systeemkeuze Afvalverwerking, Amersfoort.

Gemeente Geldermalsen, 1975.
Bestemmingsplan Buitengebied Geldermalsen, 1975.

Gemeente Geldermalsen, 1977.
Bestemmingsplan Vuilnisstortplaats, 1977.

Haskoning B.V., 1981.
Afvalstoffen verwijdering Zuid-west Gelderland, haalbaarheids-
studie, Nijmegen.

Heidemij/R.R.D., 1980.
Afvalstortterrein te Geldermalsen (stort- en inrichtingsplan),
Arnhem.

Heidemij Adviesbureau/R.R.D., 1984
Waterbeheersing Regionale Vuilstortplaats Geldermalsen, Arnhem.

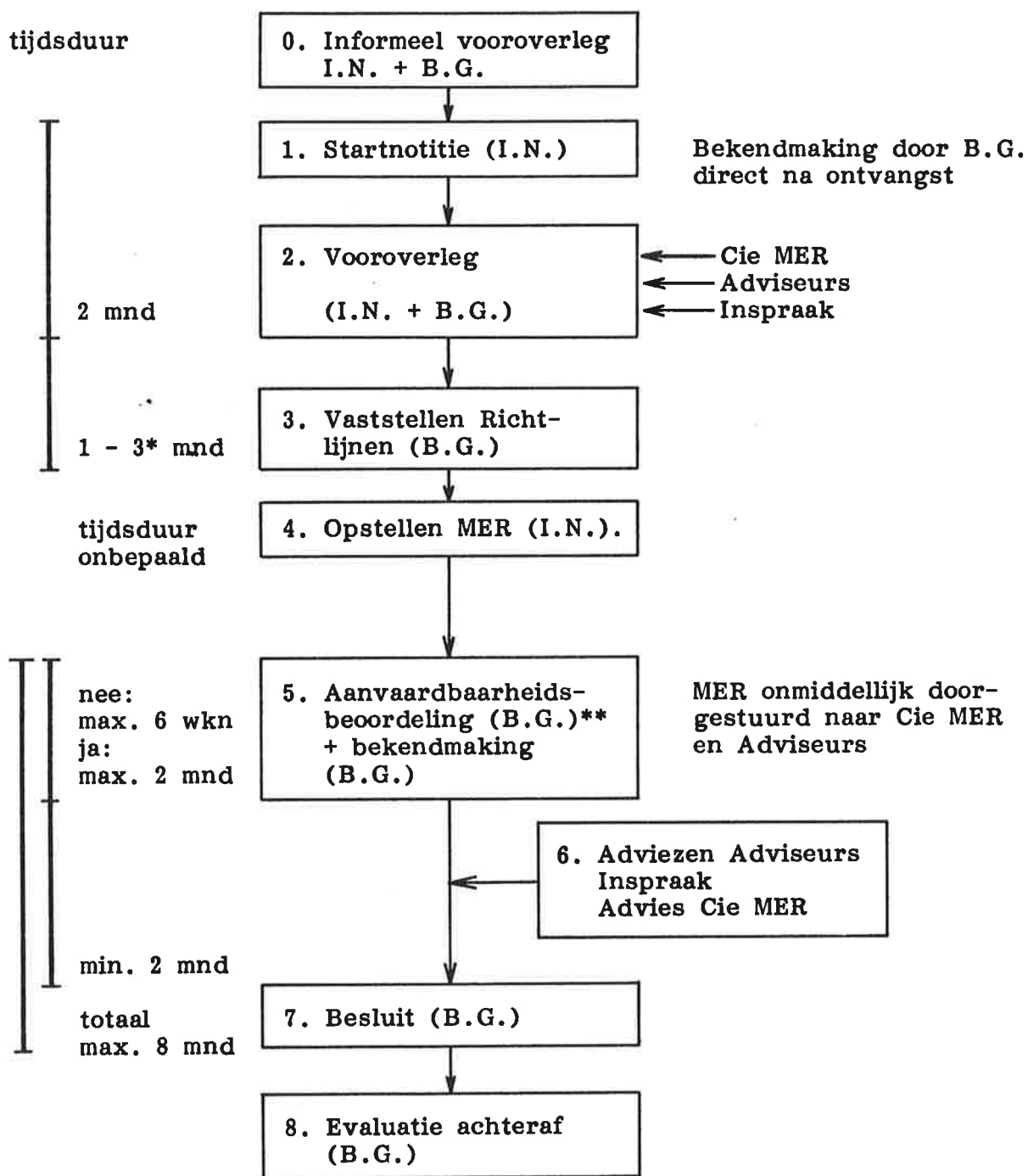
Provincie Gelderland, 1986.
. Voorontwerp Provinciaal Afvalstoffenplan 1986-1991
. Provinciaal Afvalstoffenplan 1986-1991 Inspraak-brochure, Arnhem.

V.R.O.M., september 1986.
Bundeling van de Richtlijnen op grond van artikel 6 van de Afval-
stoffenwet, Staatsuitgeverij, Den Haag.

Werkgroep Afvalstoffen, 1986.
Afvalverwerking Samenwerkingsgebied V, Geldermalsen.

Zuiveringsschap Rivierenland, mei 1987.
Waterkwaliteitsbeheersplan Rivierenland 1986-1995 (vastgesteld mei
1987), Tiel.

BIJLAGE 1: MER-procedure



* 3 maanden indien B.G. en I.N. dezelfde zijn

** vervalt indien B.G. en I.N. dezelfde zijn

BIJLAGE 2: Hoeveelheden afvalstoffen in tonnen per jaar

Jaar	Huish. afval en grof huis- vuil	Bedrijfs- afval	Bouw- en sloopafval	Totaal excl. zuiverings- slib
1983, aanvoer naar Geldermalsen	22.180	24.409	10.685	57.274
1984, totaal Samenwerkingsgebied Rivierenland	47.070	25.480	103.540	176.090
1984, aanvoer naar Geldermalsen	24.263	22.919	13.594	60.776
1985, aanvoer naar Geldermalsen	26.370	22.610	12.147	61.127
1986, aanvoer naar Geldermalsen	50.402	42.890	47.718	141.010

bron:

cijfers 1983 - 1985: voorontwerp prov. afvalstoffenplan 1986-1991
 cijfers 1986 : weekstaten aanvoer afvalstoffen stortplaats Geldermalsen
 (R.R.D.).

Tevens is in 1986 ca. 11.040 ton zuiveringsslib gestort op de stortplaats te Geldermalsen. De totale aanvoer in 1986 naar de stortplaats heeft dus ca. 152.050 ton bedragen (tot mei aanvoer R.R.D.-gemeenten, na mei inclusief V.M.G.R.).

Omgerekend in hoeveelheden per jaar bedraagt de te storten hoeveelheid (R.R.D. + V.M.G.R. gemeenten) sinds mei 1986 volgens opgave van de R.R.D.:

huishoudelijk afval en grof huisvuil:	55.800 ton
bedrijfsafval en bouw- en sloopafval:	<u>139.300 ton</u>
TOTAAL	195.100 ton

Aangenomen wordt, dat de hoeveelheid bedrijfsafval en bouw- en sloopafval jaarlijks met 2% zal stijgen.
 De hoeveelheid huishoudelijk afval zal naar verwachting met 0,9% per jaar toenemen (D.H.V., 1986).

BIJLAGE 3: Beleidskader

B.3.1 Algemeen

Rijk, provincie en gemeente geven gezamenlijk ieder vanuit de eigen verantwoordelijkheid vorm aan het afvalstoffenbeleid. In dit beleid staat het provinciale afvalstoffenplan centraal.

De provinciale plannen dienen door de rijksoverheid te worden goedgekeurd. Om te verduidelijken wat ze wil, heeft de rijksoverheid richtlijnen opgesteld voor de provinciale plannen. Voor huishoudelijk afval, bedrijfsafval en bouw- en sloopafval - de soorten afval die op de stortplaats te Geldermalsen worden gestort - zijn met name de volgende richtlijnen van belang:

- 'Van saneren tot beheersen', over huishoudelijke afvalstoffen en daarmee te verwerken bedrijfsafvalstoffen
- 'Van slopen tot bouwen', over bouw- en sloopafval

Omdat het rijksbeleid doorwerkt in het provinciale beleid, zal er in dit kader niet nader in worden gegaan op beide genoemde beleidsrichtlijnen. Van belang voor de planvorming inzake de uitbreiding van de stortplaats te Geldermalsen is verder de technische richtlijn 'Gecontroleerd storten'. Hierover geeft Bijlage 4 nadere informatie.

In het navolgende zal nader worden ingegaan op het provinciaal beleid, waarin het rijksbeleid is verdisconteerd.

B.3.2 Provinciaal beleid

In 1986 is het ontwerp voor het tweede provinciaal afvalstoffenplan gepubliceerd.

Daarin wordt het volgende beleid beschreven:

4 Toekomstig afvalstoffenbeleid

Algemeen

De eerste planperiode stond feitelijk grotendeels in het teken van het saneren van milieuhygiënisch niet aanvaardbare situaties en het voorkomen van het ontstaan van dit soort situaties in de toekomst, het waar mogelijk bevorderen van hergebruik of op andere wijze nuttig toepassen van afvalstoffen en het regionaliseren van de afvalverwerking.

Het uitgangspunt voor het toekomstig afvalstoffenbeleid en in het bijzonder voor de tweede planperiode is het beheersbaar maken en beheersbaar houden van de afvalstoffenstroom.

Dit houdt in: inzicht vergroten in hoeveelheid, aard, samenstelling en herkomst van de verschillende categorieën afvalstoffen. Voorts blijft het beleid gericht op het zo veel mogelijk voorkomen van het ontstaan, dan wel het beperken van het ontstaan van afvalstoffen, op het hergebruik of op andere wijze nuttig toepassen van afvalstoffen en op het milieuhygiënisch verantwoord verwerken van de resterende afvalstoffen.

Integrale benadering van de afvalverwijdering

Beheersbaarheid van de afvalstoffenstroom is alleen mogelijk door een integrale benadering van de afvalverwijdering. Onder integrale benadering wordt hier verstaan het opzetten van een afvalverwijderingssysteem dat uitgaat van de samenhang die er bestaat tussen de diverse verwerkingsmethoden enerzijds en de verschillende categorieën afvalstoffen anderzijds, waarbij tevens aandacht moet worden besteed aan de financiële gevolgen.

Dit betekent dat niet één verwerkingsmethode in relatie tot één bepaalde categorie afvalstoffen moet worden gezien, doch dat het gehele proces vanaf het ontstaan van de afvalstoffen tot en met de verwerking (inclusief de verwijdering van de reststoffen) in onderlinge samenhang met elkaar moet worden gebracht, hetgeen tot een goed functionerend, milieuhygiënisch verantwoord en doelmatig verwijderingssysteem moet leiden.

In het plan is voor de komende periode (1987-1991) aangegeven welke activiteiten zullen (moeten) plaatsvinden en hoe en waar de diverse afvalstoffen in de verschillende gebieden zullen worden verwerkt.

Niet voor alle samenwerkingsgebieden zal in die periode een totaal "verwijderingspakket" worden gerealiseerd. Dit komt, omdat rekening moet worden gehouden met bestaande of in aanbouw zijnde installaties waaronder de AVI te Duiven, de verwerkingsinrichting te Beuningen en het VAM-overlaadstation te Apeldoorn.

Het voorgestane beleid is verder grotendeels een voortzetting van het beleid zoals dat in het eerste plan is verwoord, te weten (in volgorde van voorkeur):

- het beperken van het ontstaan van afvalstoffen
- het zo veel mogelijk hergebruiken, of anderszins nuttig toepassen van daartoe geschikte afvalstoffen
- het mechanisch scheiden van afvalstoffen gecombineerd met/of
- het thermisch verwerken ervan met warmtebenutting
- het gecontroleerd storten van niet te hergebruiken of op andere wijze(n) te verwerken afvalstoffen.

Wel wordt opgemerkt, dat in vergelijking tot de eerste planperiode in de komende planperiode nog meer aandacht zal worden besteed aan het zoveel mogelijk hergebruiken of nuttig toepassen van afvalstoffen. Het thermisch verwerken van afvalstoffen zal vooralsnog moeten plaatsvinden in bestaande verwerkingsinrichtingen.

Beperken van het ontstaan

Voor het beperken van het ontstaan van afvalstoffen hebben de lagere overheden slechts beperkte bevoegdheden. Hun activiteit dienaangaande zal zich moeten beperken tot het bij de centrale overheid aandringen gebruik te maken van de hen in hoofdstuk 5 van de wet gegeven bevoegdheden tot het geven van voorschriften ter beperking van de afvalstroom.

Hergebruik/nuttige toepassing

Hergebruik van afvalstoffen met het doel "het vernietigen" van afvalstoffen via verbranden, respectievelijk storten zo veel mogelijk te beperken, of het anderszins nuttig toepassen van daartoe geschikte afvalstoffen heeft hoge prioriteit, waarbij scheiding aan de bron uit een oogpunt van zuiverheid van de te hergebruiken componenten de voorkeur heeft boven mechanische scheiding van afvalstoffen. Ook uit energetisch oogpunt wordt het energieverbruik voor het omzetten van "grondstof" in "produkt" verminderd.

Rekening zal worden gehouden met de door de Tweede Kamer op 10 december 1984 aanvaarde motie, waarin de regering wordt uitgenodigd prioriteit te geven aan enerzijds onderzoek, dat tot goede normen voor het op of in de bodem brengen kan leiden en anderzijds aan onderzoek gericht op verhoging van de "kwaliteit" van voor hergebruik en nuttige toepassing bestemde afvalstoffen.

Thermisch verwerken

Het oprichten van nieuwe installaties voor het thermisch verwerken wordt in de komende planperiode niet voorzien, onder meer om het blokkeren van nieuwe ontwikkelingen te voorkomen.

Een (optimale) scheiding van afvalstoffen is te prefereren boven het thermisch verwerken met warmtebenutting.

Het thermisch verwerken van afvalstoffen zal beperkt blijven tot de bestaande afvalverbrandingsinstallatie te Duiven en het thermisch verwerkingsgedeelte van de in aanbouw zijnde integrale verwerkingsinrichting Beuningen, waarvan de capaciteit zo goed mogelijk zal moeten worden benut, zo nodig door vergroting van het verwerkingsgebied, bijvoorbeeld bij vermindering van de aanvoer als gevolg van hergebruik in relatie tot de doelmatigheid van de afvalverwijdering.

Gecontroleerd storten

Het gecontroleerd storten zal moeten worden beperkt tot uitsluitend die afvalstoffen die niet voor hergebruik in aanmerking komen of anderszins verwerkt kunnen worden, waarbij zal worden gestreefd naar maximaal één à twee stortplaatsen per samenwerkingsgebied. Afvalstoffen die kunnen worden hergebruikt (bijvoorbeeld papier, glas, metalen, textiel, bouw- en sloopafval) of anderszins ter verwerking kunnen worden aangeboden (bijvoorbeeld klein chemisch afval uit de huishoudens) kunnen niet worden gestort, maar moeten afzonderlijk worden aangeboden.

De mogelijkheden van biogaswinning op stortplaatsen zullen verder worden onderzocht.

Nieuwe ontwikkelingen

In zijn algemeenheid zijn nieuwe ontwikkelingen op het gebied van de verwijdering van afvalstoffen nauwlettend gevolgd en waar mogelijk bevorderd. Genoemd kunnen worden het Ventilex/PGEM-project te Heerde, het Glasboerenproject en de verwijdering van kleine hoeveelheden chemische afvalstoffen.

Ook in de toekomst zullen nieuwe experimenten ter zake door de provincie in financiële of anderszins stimulerende zin worden ondersteund, waarbij het streven erop blijft gericht de omvang van de afvalstoffenstroom te beperken.

Vergunningen

Bij de behandeling van aanvragen om AW-vergunning zullen de ter zake bestaande ministeriële richtlijnen, model-vergunningvoorschriften en het in het plan verwoorde beleid als uitgangspunt worden genomen.

Handhaving van voorschriften

Aan de handhaving zal extra aandacht worden besteed. Naarmate de verwijderingskosten stijgen wordt het illegaal verwerken van afvalstoffen lonender. Illegale verwerking kan zowel het belang van het milieu schaden (bijvoorbeeld door bodemverontreiniging, luchtverontreiniging), als een doelmatige verwerking, doordat de afvalstoffen niet in de daarvoor bestemde inrichtingen worden verwerkt.

Voor het toekomstige samenwerkingsgebied Rivierenland heeft dit beleid de volgende consequenties:

Samenwerkingsgebied Rivierenland

De afvalstoffen uit Brakel, Buren, Culemborg, Echteld, Geldermalsen, Heerewaarden, Kerkwijk, Kesteren, Lienden, Maurik, Neerijnen, Rossum, Tiel, Vuren en Zaltbommel worden verwerkt te Geldermalsen (5-8). De gemeenten besluiten voor 1 januari 1988 tot verwerking van de afvalstoffen op een in dit plan passende wijze, waarbij tevens in voldoende mate voldaan wordt aan het in dit plan over hergebruik gestelde. Zo niet, dan zullen Gedeputeerde Staten bevorderen dat zo mogelijk per 1 juli 1989 de afvalstoffen worden verwerkt in de bestaande installaties te Beuningen en Duiven.

BIJLAGE 4. Aandachtspunten uit de Richtlijn Gecontroleerd Storten
(bron: V.R.O.M., september 1986).

1. **Reikwijdte en begripsomschrijving**

- Deze technische richtlijn heeft betrekking op het storten van alle afvalstoffen in een stortinrichting of werk.
Uitzondering hierop vormen chemische afvalstoffen, voorzover gestort in een inrichting uitsluitend bestemd voor chemische afvalstoffen alsmede specifieke afvalstoffen die vanwege hun aard of samenstelling nopen tot specifieke eisen .

2. **I.B.C.-criteria**

- Ten aanzien van het op of in de bodem brengen van afvalstoffen moeten de maatregelen die genomen worden om de bodem en het grondwater te beschermen tegen verontreinigingen voldoen aan de volgende uitgangspunten, te weten:
 1. direct contact tussen afvalstoffen en bodem, grond- en oppervlaktewater dient vermeden te worden;
 2. verspreiding in de bodem van verontreinigd water afkomstig uit de afvalstoffen dient te worden voorkomen;
 3. de situatie waarin de stoffen op of in de bodem zijn gebracht, dient beheersbaar te zijn en - in de toekomst - te blijven;
 4. regelmatige controle op de situatie en op de effectiviteit van de getroffen voorzieningen dient plaats te vinden.
- Bovenvermelde uitgangspunten zijn gebaseerd op het grondbeginsel dat voldaan moet worden aan de zogenaamde IBC-criteria (Isoleren, Beheersen, Controleren). De aan te brengen voorzieningen zullen ervoor moeten dienen dat de stortplaats geïsoleerd is van zijn omgeving, dat deze situatie beheersbaar is en blijft waardoor voorzieningen voor controle maatregelen onontbeerlijk zijn.

- Het storten van afvalstoffen zal niet alleen geschieden op een, volgens de uitgangspunten ingerichte, nieuwe stortplaats, maar ook op bestaande uit te breiden stortplaatsen. Om zoveel mogelijk te voldoen aan het gewenste voorzieningen-niveau dient de bestaande situatie getoetst te worden aan de criteria, zoals deze thans geformuleerd zijn. Dit kan resulteren in een niet verder uitbreiden of in het zoveel als mogelijk aanpassen van de stortplaats aan de hierboven neergeschreven uitgangspunten.

3. Stortplaatsen die nieuw aangelegd worden

- Voor een nieuw aan te leggen stortplaats dient een geschikte locatie gevonden te worden. De keuze van de locatie hangt mede af van de milieuhygiënische gevolgen die de stortplaats heeft op de milieucompartimenten bodem, water en lucht.
- De aan te brengen voorzieningen zullen ervoor moeten dienen dat de stortplaats geïsoleerd is van zijn omgeving, dat deze situatie beheersbaar is en blijft waardoor voorzieningen voor controle maatregelen onontbeerlijk zijn.
- De stortplaats dient pas aangelegd te worden nadat geohydrologisch en grondmechanisch onderzoek heeft plaatsgevonden en nadat van te voren is vastgesteld welke afvalstoffen aangevoerd zullen worden, opdat de voorzieningen die ter bescherming van de bodem worden aangebracht, niet alleen afgestemd zijn op de uit bedoeld onderzoek voortgekomen gegevens en in de richtlijn genoemde uitgangspunten maar ook op de samenstelling van de afvalstoffen.
- In verband met het onderzoek naar afvoermogelijkheden voor het percolatiewater zal overleg nodig zijn met de waterkwaliteitsbeheerder indien geloozd gaat worden op een watergang.

- Bij het bepalen van de locatie zullen naast de milieuhygiënische aspecten ook de doelmatigheidsaspecten een rol spelen. De doelmatigheidsaspecten houden onder andere in dat de verwerkingscapaciteit van het stortterrein voor een lange termijn voldoende dient te zijn, tevens dat in een bepaald verwerkingsgebied de aanwezige be- en verwerkingsinrichtingen in verhouding zullen moeten staan tot de hoeveelheid vrijgekomen afvalstoffen in dat verwerkingsgebied.
- De inrichting moet verzekerd zijn van een continue aanvoer van afvalstoffen zonder stagnatie of te aanvoerpieken.
- De afvoer van niet te verwerken afvalstoffen of nog nuttig te gebruiken stoffen moet gewaarborgd zijn door voldoende andere be- en verwerkingsmogelijkheden. De ligging van de stortplaats ten opzichte van andere stortplaatsen en inrichtingen zal hiervoor medebepalend zijn.
- Met name in het provinciale plan voor de verwijdering van huishoudelijke afvalstoffen c.a. zullen de doelmatigheidsaspecten nader uitgewerkt worden. De richtlijn "Van saneren tot beheersen" vormt hiertoe een leidraad.

4. Stortplaatsen die uitgebreid gaan worden

- Uitbreiding van stortplaatsen kan binnen een bestaande inrichting plaatsvinden op terrein waarop geen afvalstoffen gestort zijn.
- Uitbreiding van stortplaatsen kan plaatsvinden bovenop de bestaande afvalberg.
- Voor dat gedeelte van het terrein waar nog niet eerder afvalstoffen zijn gestort zullen dezelfde inrichtingseisen gesteld moeten worden als aan een nieuw op te richten stortplaats en zullen dezelfde geohydrologische en grondmechanische onderzoeken vóór het inrichten worden vereist.

- Voor de verhoging van de afvalberg zullen de voorzieningen zoveel mogelijk moeten voldoen aan de op de IBC-criteria gebaseerde uitgangspunten. Te denken valt aan (extra) ontwaterings- en bemonsteringssystemen en een waterondoorlatende eindafdekking.
- Wanneer voor het bestaande gedeelte van de inrichting geen onderzoeken gedaan zijn vóór het inrichten verdient het aanbeveling deze, indien mogelijk, alsnog uit te voeren.



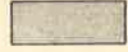

5. Stortplaatsen die afgebouwd zullen worden

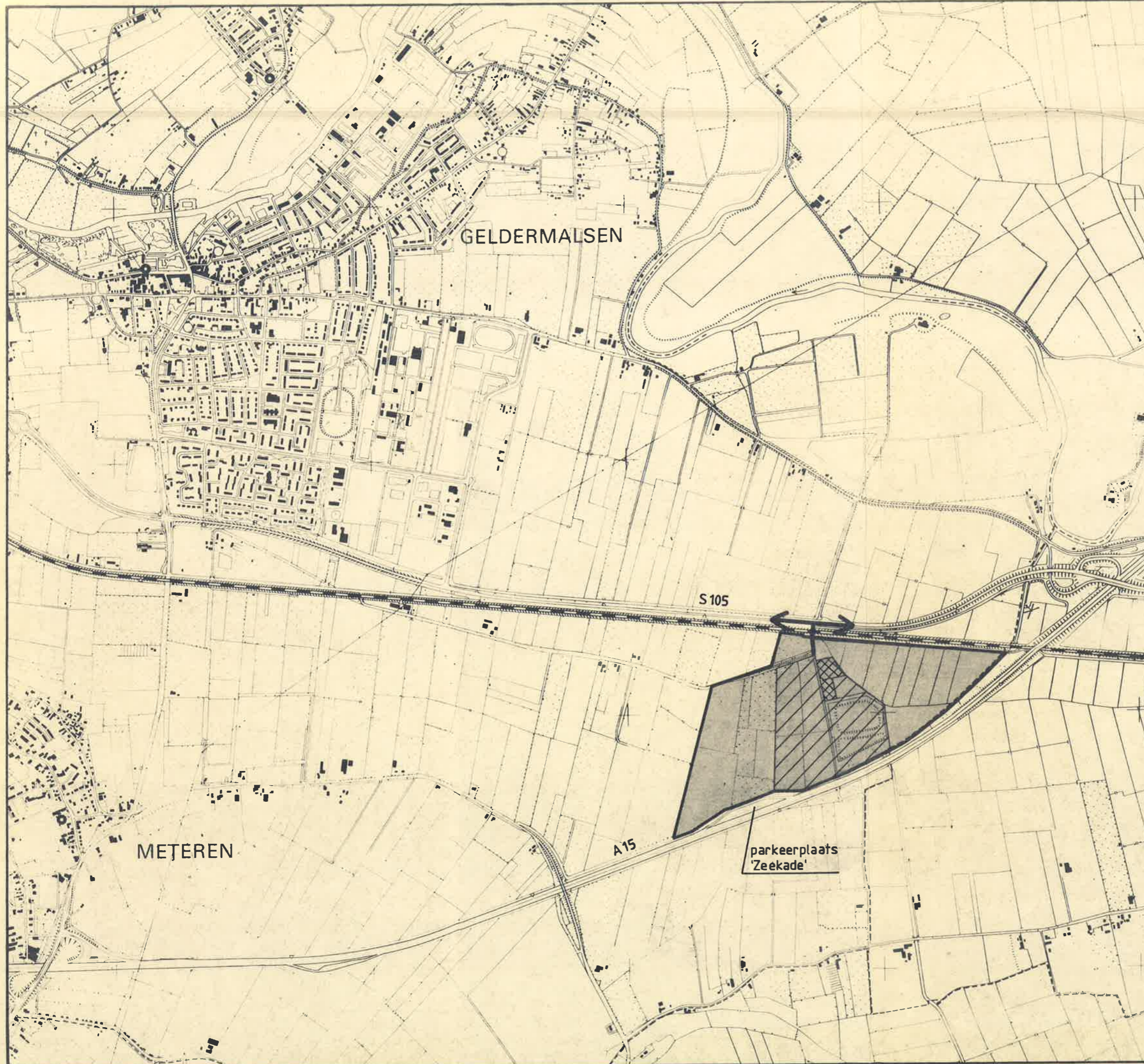
- Voor deze stortplaatsen is het aan te bevelen om, afhankelijk van de reeds aangebrachte voorzieningen en de aard en samenstelling van de gestorte afvalstoffen, voorzieningen aan te brengen die verontreinigende effecten op bodem en water zoveel mogelijk kunnen signaleren en beperken. Hierbij kan met name gedacht worden aan respectievelijk monsterputten in de omgeving van de stortinrichting en aan een waterondoorlatende eindafdekking.
- Het in kaart brengen van de diverse categorieën afvalstoffen zal ook hier een hulpmiddel zijn om te bepalen van welke afvalstoffen eventuele verontreinigingen afkomstig zijn, waarbij de bepaling van de kwaliteit van het grondwater onder, rond en in de omgeving van het stortterrein eveneens noodzakelijk is, een en ander afhankelijk van de geohydrologische situatie.

Uitbreiding stortplaats 'Meersteeg' te Geldermalsen

startnotitie MER

Overzichtskaart

-  Gebouwen, parkeerplaats RRD
-  Huidige stortlocatie
(incl. recente uitbreiding)
-  Gebied waarbinnen de uitbreiding
zal worden gerealiseerd
(opp.: huidige locatie max. ca.20 ha.)
-  Ontsluiting



Datum: sept. 1987.
Schaal: 1:15.000
Tek.nr.: 10357-0-1



 **oranjewoud**